

ТРАЯН ПЪРВАНОВ

ЕХО

chitanka.info

*Кой ме вика невидим в просторното утро
и ме пръска от бързея с жива вода
и денят ми по речното ехо се лута
сред зелена, зелена до сън свобода?*

*Сгорещената тръпка на слънчеви длани
върху клоните стапя пораслия скреж,
къса вятърът белите капки на дряна
и ги хвърля в безкрайния водовъртеж.*

*Скита облакът, рехав мрежа разтворил,
посред сините вирове птици гребе
и приплясват безсънните риби нагоре
с тая жажда — да имат крила за небе.*

*Как извира от храстите с приливи нежни
влажен дъх от студения млад кукуряк
и на камък, забравена вчера небрежно,
мойта риза белее на пустия бряг.*

*И притварям в просъница руси клепачи,
за да видя захласнато — в тихия брод
слиза щъркел, размята червения крачол —
май несвършено нещо остана, живот.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.